

TÌNH THẦY TRÒ

Ta thường có câu:

“Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén”

Thế rồi cũng có lúc thầy cảm thấy yêu thương trò và ngổ lời, nhưng trò thì còn “Tình trong như đã mặt ngoài còn e”.

- Thầy hãy gượng để em còn suy nghĩ “Phái nữ dù là trò vẫn khôn ngoan hơn. Thơm, chắc em đặt vấn đề gì với thầy đây!”.

Cuộc đối ứng giữa thầy và trò bắt đầu:

- Về chuyện tình cảm giữa em với thầy em chẳng có điều kiện gì, miễn là thầy yêu thương em thật lòng.

- Thế thì em hiểu thầy và thật lòng với thầy, thầy cảm ơn em. Em luôn luôn là học trò tốt của thầy và là người học trò mà thầy yêu thương nhất.

- Vâng em đúng là người học trò thầy yêu thương nhất, yêu người thì mong người yêu được hạnh phúc. Chắc thầy đương nghĩ như vậy và em cũng mong muốn như vậy đối với thầy.

- Theo em, hạnh phúc đi đôi với trách nhiệm.

- Trách nhiệm gia đình thầy, thầy đã hoàn thành. Giờ này thầy như một người độc thân, không trách nhiệm.

- Còn trách nhiệm gia đình em, em vẫn chưa hoàn tất. Sau em là ba đứa con, em là gái đã có chồng, lại bị chồng bỏ. Cuộc sống đầy khó khăn trước mắt. Hai cuộc đời, hai hoàn cảnh khác nhau. Giữa thầy và em, chúng ta như hai con đường song song, chẳng bao giờ gặp nhau. Chắc thầy hiểu rõ hơn em.

- Em đã có nhận xét thật đúng. Thơm ạ! Giữa thầy và em hiện giờ hoàn cảnh hoàn toàn khác nhau, khoảng cách rất cách biệt. Đây là trở ngại nhất để chúng ta đến với nhau. Thầy giúp gì được em đây để khoảng cách đó ngày một rút ngắn lại.

- Theo em, nếu thầy muốn thì rất dễ. Em buôn bán, sửa chữa máy truyền hình để nuôi sống gia đình. Vốn đầu tư lúc này còn thiếu, thầy hiện giờ có điều kiện để đầu tư. Thầy nghĩ sao về ý kiến này của em.

- Như em đã rõ, giữa thầy và em không đi tới sống chung được, chúng ta chỉ là người tình của nhau, do đó việc đầu tư để em làm ăn thầy không nghĩ tới. Thầy có ý định bỏ vốn để cùng em làm ăn, hai bên đều có lợi, lãi chia 3: thầy 2, em 1. Em nghĩ sao?

- Điều này đưa ra em rất thích. Tuy nhiên, nếu thầy và em đến với nhau thầy phải bỏ vốn đầu tư có như vậy em mới đủ

vốn để làm ăn nuôi sống gia đình em. Như thế em mới đến với thầy thoải mái khi trách nhiệm của em đối với gia đình em đã hoàn tất. Thầy nghĩ sao?

- Đã là thầy của em mà! Thầy phải hiểu hơn em chứ. Nhưng ở đây, thầy chỉ muốn chúng ta suốt đời yêu nhau mà lại không sống chung với nhau nên thầy chỉ muốn cùng em làm ăn hơn đầu tư trách nhiệm. Như vậy việc sống chung không còn đặt ra nữa vì hai quan điểm khác nhau. Nay nếu em không muốn là người tình của nhau nữa thì từ nay chúng ta lại trở lại cương vị thầy – trò như trước kia, hiện nay và sau này.

- Như em đã rõ, thầy vốn dĩ là người rất tình cảm nên từ nay ngoài việc làm ăn, tình thầy trò sẽ bớt khăng khít, giữ khoảng cách, do đó thầy sẽ ít đến em, thầy rất mong em hiểu và thông cảm cho thầy.

- Thầy đã nói như vậy, em biết vậy. Em rất mong tình “thầy trò” giữa thầy và em sẽ luôn luôn sáng chói và sẽ không bao giờ phai nhạt trong tâm tư em được.

- Thầy cảm ơn em về nhã ý trên và rất mong được như vậy.

Chào tạm biệt em.

Kính chào thầy.

Cuộc đối ứng đến đây chấm dứt và đoạn kết câu chuyện giữa hai thầy trò sẽ là:

Thầy đi đường thầy

Trò đi đường trò,

Tình nghĩa “thầy trò” có thể thôi

“Đã quyết không mong sum họp mãi

Bận lòng chi để lúc chia phôi”.

Cả hai đã trở lại cương vị cũ như xưa “thầy và trò”. Như vậy, có thể họ sẽ có hạnh phúc hơn là cuộc sống chung đầy cam go, biết đâu sẽ chẳng có hạnh phúc mà còn gặp nhiều phiền nhiễu, đau khổ.

Hạnh phúc – có lẽ là ước mơ của hai người cùng mơ ước và mong muốn đạt tới. Cả hai đều biết dừng lại đúng lúc để cùng nhau cầu nguyện cho nhau được hạnh phúc đơn sơ vững mạnh.

Có thể suốt đời họ chỉ tìm được ảo ảnh của hạnh phúc. Hạnh phúc có thể đến với người này, nhưng cũng có thể là bất hạnh đối với người kia. Điều này chúng ta phải suy nghĩ về hai chữ hạnh phúc. Luôn trân trọng hạnh phúc của nhau biết đâu chẳng thể:

“Yêu nhau rồi lại bằng mười phụ nhau”.

HOÀNG LAN